

Щоранку потяги зі Сходу країни доставляють в Одесу по кілька вагонів людей з Донбасу

Євген ТИЦУК

Нашу країну раніше характеризували дуже низькі порівняно з Європою показники кількості осіб зі статусом біженців. За даними ООН 2013 року, в Україні отримали такий статус 2500 осіб. Для порівняння: в Німеччині їх – приблизно 18 тисяч, в Швеції – 12 тисяч, а у Великій Британії – близько 8 тисяч. Проте сьогодні в нашій державі виникла проблема внутрішніх переселенців, які за міжнародною класифікацією біженцями не вважаються, проте багато в чому привірюються до них.

32

Від початку запеклих боїв на Сході із зони антитерористичної операції переселяються цілі сім'ї. Люди втікають у спокійніші регіони країни. Тому не дивно, що упродовж останніх трьох місяців до Одеської області, за

офіційними даними, прибуло більш як 4 тисячі вимушених переселенців зі східних областей України. З них – понад 800 інвалідів і членів їхніх сімей.

На думку громадських діячів, регіональна влада фактично самоусуну-

лася від надання допомоги цим людям і веде тільки статистичну звітність. Чи не загрожує тим часом Одеській області гуманітарна катастрофа? І як сьогодні живеться переселенцям? Спробуємо відповісти на ці запитання.

Сотні переміщених осіб прибувають щодня

– Із зростанням кількості вимушених переселенців зростає й кількість проблем, пов'язаних з їх розселенням і забезпеченням, – розповідає президент благодійного фонду «Міжнародна допомога «Добрий самарянин» Петро Сердиченко, – адже багато з тих, хто поспішно втікав із зони АТО, не мають можливості платити великі гроші, до того ж, їхні пенсійні картки і рахунки для соціальних виплат були «заморожені» державою.

І тут на допомогу приходять справді небайдужі одесити з «Доброго самарянина» та Європейської асоціації прав інвалідів. Хтось безкоштовно надає кімнату, квартиру, а хтось домовляється про розміщення переселенців у оздоровницях регіону.

За словами мого співрозмовника, близько 100 одеситів тимчасово віддали переселенцям своє житло. Тепер у безкоштовних квартирах живуть більш як 500 біженців зі Сходу України. 60 осіб удалося розмістити в Татарбурнарському районі, 300 – на базі відпочинку «Медик-2», а також у санаторіях «Сенетатя», «Куяльник». Але прибувають нові люди.

Інваліди Володимир Керничний і його дружина Сніжана живуть у са-

наторії «Куяльник» вже більше місяця. Як з'ясувалося, подружжя зі Слов'янська – призери чемпіонату світу 2013 року з бальних танців на візках, майстри спорту міжнародного класу. З рідного міста вирішили поїхати, коли один із снарядів розірвався біля їхнього під'їзду.

– У сусідів вилетіли вікна, а нам тоді пощастило, але вирішили не ризикувати, – розповідає Володимир Керничний. – Спасибі одеським волонтерам і керівництву санаторію «Куяльник» за гостинність, адже наші знайомі в Києві, Дніпропетровську вимушені були кілька разів переїжджати, живуть у школах, сплять на підлозі, на матрацах. Тепер збираємося повертатися додому, у нас у Слов'янську залишилися батьки...

Як розповів голова організації інвалідів в Донецькій області «Сфера милосердя» Ігор Вайман, в санаторії «Куяльник» сьогодні розміщено 85 осіб, з них – 19 інвалідів-візочників, діти – інваліди другої і третьої групи, їхні батьки.

– Є специфіка, яку чиновники не враховують, – каже співрозмовник. – Більшість інвалідів-візочників, відсотків 80, потребують постійного медикаментозного лікування. І

сьогодні велику частину навантаження з догляду за інвалідами взяла на себе громадами журналістам.

Тим часом поки чиновники і громадські діячі вирішують долі людей з Донбасу, самі вони намагаються не сумувати і активно шукають роботу. Деякі жінки вже влаштувалися покровками в місцевих санаторіях, чоловіки не проти займатися сільським господарством. А про майбутнє люди здебільшого не хочуть говорити, хоча дехто з них зізнається, що доки не закінчаться бойові дії, назад «в це пекло» не повернуться.

Інваліди-переселенці з Донбасу в санаторії «Куяльник»

Волонтери: «Сили вичерпуються!»

В Одесі пройшло відразу декілька прес-конференцій, присвячених проблемам переселенців зі Сходу.

– Ще якихось півроку тому ніхто і припустити не міг, що Україна зіткнеться з напливом біженців. На жаль, влада області й міста виявилася не готовою до цього, – розповідає волонтер ініціативної групи одеситів Катерина Ножевнікова.

З другого боку, можливості громадських організацій, що надають допомогу біженцям, не безмежні!

– За нашими підрахунками, на забезпечення переселенців, котрі прибули в Одеську область, потрібно більш як три мільйони гривень на місяць, – каже президент

– У нас є 17 інсулінозалежних, з яких п'ятеро – діти. Проблема в тому, що хворі отримували ці ліки у своїх областях за рахунок місцевого бюджету, – пояснює голова Всеукраїнської громадської організації «РАДА багатодітних сімей України» «ВЕЛИКА СІМ'Я» Наталія Уварова. – І, прибувши на Одещину, вони й гадки не мали, що не зможуть отримати ці ліки, бо це не той обласний бюджет.

Тим часом чиновники Одеської обласної адміністрації заспокоюють: медпрепарати дістануть, людей годуватимуть, усі гроші, які заборгувала держава, обов'язково перерекажуть на рахунки санаторіїв і баз відпочинку, щоправда, не зараз, а згодом...

За словами начальника управління комунікацій з громадськістю Одеської державної адміністрації Ірини П'янкової, облдержадміністрація уклала договір з власниками здравниць, проте невідомо, коли держава перекаже гроші за послуги.

Чиновниця не приховує, що з одеськими санаторіями ще не розрахувалися за розміщення біженців з Криму (!), борг становить 12 мільйонів гривень. І ось уже новий борг – більш як 3 мільйони гривень за переселенців зі східних областей.

Інваліди, майстри спорту міжнародного класу Володимир Керничний і його дружина Сніжана прибули до санаторію «Куюльник» зі Слов'янська

Ірина П'янкова також запевнила, що найближчим часом буде вирішено і питання забезпечення інсуліном. Планується, що ліки передадуть з тих областей, де були зареєстровані хворі, через волонтерів.

Залишається сподіватися, що наші можновладці розуміють усю складність проблеми вимушених переселенців і нарешті приєднаються до їх розв'язання, а держава зможе знайти необхідні кошти.

Фото автора.

У снт Сергіївка (Одеська область) перебувають 480 вихованців дитячих будинків та інтернатів, евакуйованих з Луганської області

Всеукраїнського громадського об'єднання «Європейська асоціація прав інвалідів», член координаційної ради у справах інвалідів при Одеській обласній державній адміністрації Олег Дрюма.

– Ми працюємо на Одеському форумі і в соцмережах Facebook. Коли прибула перша група, ми за два дні за допомогою небайдужих одеситів повністю задовольнили їхні потреби. А потім зіткнулися з проблемами, про які раніше навіть не здогадувалися. Суми грошей величезні! – продовжує Катерина Ножевнікова.

Йдеться про повне забезпечення інвалідів і членів їхніх сімей, а також простих переселенців одягом, взуттям, засобами гігієни, побутовими предметами.

– Вдумайтесь, на одну групу інвалідів з 70 осіб на місяць йде 1700 одиниць памперсів для дорослих, 700 пелюшок і супутніх гігієнічних товарів. У нас три такі групи. На одну дитину, хвору на епілепсію, потрібно 3 тисячі гривень на місяць, – апелюють до присутніх волонтери.

Особливо складна ситуація з інсуліном. Він є, але за місцем проживання інсулінозалежних. Лікарі виписують рецепти, проте придбати ліки на місці біженці не можуть.

На Харківщині по різні види допомоги звернулися близько 30 тисяч переселенців

Про це повідомив перший заступник голови ОДА Ігор Райнін, аналізуючи проведену в області роботу з переселенцями з АР Крим, м. Севастополь, Донецької та Луганської областей на засіданні колегії облдержадміністрації.

«Харківська область прийняла на себе основний потік переселенців. Тільки офіційно по різні види допомоги звернулися близько 30 тисяч осіб. Усі вони отримали необхідну допомогу. Зокрема, близько 10 тисяч осіб було розселено, майже 9 тисячам пенсіонерів забезпечено виплату пенсій, 5 тисячам осіб надано медичну допомогу, зокрема 2 тисячам дітей. Понад 7 тисяч випускників пройшли зовнішнє незалежне оцінювання», – сказав Ігор Райнін.

Він також зазначив, що в цій роботі керівництво області зіткнулося з безліччю питань, основні з яких – відсутність єдиної реєстраційної бази і закріпленого фінансування.

«Проте нам вдалося створити дієву систему соціальної допомоги потерпілим із залученням усіх резервів, можливостей і мобілізацією роботи волонтерських організацій», – підкреслив Ігор Райнін.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.